

Jesus Fornyer



Gary Wilkerson August 1, 2016

Vi har alle noget, som optager os i livet. Men lad os se i øjnene – mænd er de værste, når det kommer til sport. Jeg tænker ikke på at deltage i sportsgrene, hvilket faktisk ville være godt for de kropsdovne; jeg tænker på at følge med i sport. Smart Phones og ESPN app'en har gjort ægtemænd, som tidligere var opmærksomme og omsorgsfulde, til nogle der sidder og glør på en skærm. Alt hvad en fyr skal gøre, er at trykke på 'opdater-knappen' og nye sportsresultater kommer ind på skærmen. Hver en date risikerer at blive til en, hvor fyren sidder med telefonen under bordet og følger sportsresultaterne.

Så lad mig gøre reklame for opdater-knappen i Guds rige. En enkelt berøring af hans umådelige nåde, og alt det gamle er forsvundet – og livet bliver fuldstændig fornyet. Der er tidspunkter i vores liv hvor det er nødvendigt. Og selvfølgelig er Jesus den eneste, som kan gøre dette. "Er nogen i Kristus, er han en ny skabning. Det gamle er forbi, se, noget nyt er blevet til!" (2. Kor. 5, 17).

Præcis som app'en er der intet i vores liv, som forandrer sig – alt er fastfrosset – indtil der trykkes på opdater-knappen. Sidder du fast i gamle mønstre i den måde, du lever på, noget som holder dig fra at få del i fornyelsen i livet i Kristus? Men en berøring fra Jesus – som kvinden, der blev helbredt ved at røre fligen af hans kappe – har kraften til at ændre alt.

Tidligt i sin tjeneste gjorde Jesus dette: "På festens sidste og største dag stod Jesus frem og råbte" (Johs. 7, 37 – *min fremhævelse*). Jesus kom ikke bare med en erklæring – han råbte. Og han ventede til den største dag på festivallen med at komme med denne bekendtgørelse: "På festens sidste og største dag stod Jesus frem og råbte: »Den, der tørster, skal komme til mig og drikke. Den, der tror på mig, skal det gå, som Skriften siger: ›Fra hans indre skal der rinde strømme af levende vand‹ " (7, 37-38).

Dette var mere end en teologisk udtalelse. Dette var en medfølelse handling. Død religion havde næsten 'kvalt' Guds folk. Det skulle have fornyet dem, men havde i stedet efterladt dem helt uden liv. Nu erklærede Jesus, "Jeg er dit bæger med frisk, koldt vand, en forfriskende kilde, som aldrig stopper med at flyde. Du kan drikke af mig så dit liv kontinuerligt fornyes." Det kræver ingen kvalifikationer at drikke af dette underfulde kildevæld. Kristus forsikrer os, "Den, der tørster, skal komme til mig og drikke!" (7, 38).

Min ven, livet i Kristus er den ultimative opdater-knap. Når det trykkes på den, vil selv den mest forkrøblede, fortvivlede, triste sjæl blive fornyet af himlens kraft. Når Jesus siger, "Strømme af levende vand vil flyde fra hans hjerte," så viser han os, hvordan vores liv kommer til at være ved en enkelt berøring af ham. Hans Ånd vil fylde os, så vi flyder over med liv, nåde, barmhjertighed og kærlighed. Hans kilde til liv forandrer alt. Som jeg har sagt det mange gange: Gud kommer aldrig med et budskab til os, uden at bakke det op med sin kraft. Hvis han har kaldet os til et liv med rigelig forfriskende fornyelse, så vil han give alt, hvad der er nødvendigt for at det kan ske. Så hvad er forhindringerne i forhold til dette fornyede liv?

Den første forhindring for Guds fornyelse i vores liv, er et vantro hjerte.

Jesu egne brødre var skeptiske over, at han hævdede at være Messias. "For ikke engang hans brødre troede på ham" (7, 5). Sarkastisk opfordrede de ham til at tage på en turne for at åbenbare sig selv: "Hans brødre sagde da til ham: »Tag herfra og gå til Judæa, for at dine disciple også kan se de gerninger, du gør. Der er jo ingen, der gør

noget i hemmelighed, når han vil frem i offentlighed" (7, 3-4).

Måske var Jesu brødre blevet lidt kyniske af at vokse op sammen med ham. Eller måske var de jaloux, som kun søskende kan være, ligesom Josefs brødre var det. Det vigtige i begge hændelser er, at de ikke troede. De regnede ikke med, at Gud ville ændre noget gennem deres bror. Så deres liv var fastfrosset på en gammel skærm af vantrø. Det er den første barriere i forhold til at blive fornyet: et vantrø hjerte.

"Da sagde Jesus til dem: »Min tid er endnu ikke kommet, men jeres tid er det altid. Jer kan verden ikke hade, men mig hader den, fordi jeg vidner om den, at dens gerninger er onde. Drag I op til festen, jeg drager ikke op til denne fest, for min tid er endnu ikke inde.« Det sagde han og blev selv i Galilæa" (7, 6-9). Det han sagde, var: "Hvis I ikke tror, at Gud arbejder i jeres liv, så må I følge jeres egne planer. I kommer og går som det passer jer, og tager jeres egne beslutninger. Men jeg går kun, når jeg hører Faderens stemme. Jeg kan ikke bare gå ud og promovere mig selv, eller sige og gøre som det passer mig. Mit liv tilhører ikke mig, men ham som sendte mig."

Det er også sandheden for alle bekendende kristne: Vi er ikke vores egne, men hans. Det begyndte da Jesus første gang trykkede på opdater-knappen i vores liv. Vi blev født på ny, en ny skabning i Kristus; Og at leve for ham betød, at vi ikke længere lever for os selv. Vores vidnesbyrd blev, "En gang var jeg fortabt, men nu er jeg fundet. Dengang var jeg en slave af uretfærd. Men nu er jeg villig og ivrig efter at tjene den Retfærdige. Jeg overgiver mit liv til ham kontinuerligt."

Noget mærkeligt skete i denne hændelse i Jesu liv. Det næste vers siger; "Men efter at hans brødre var draget op til festen, så drog han også selv derop, ikke åbenlyst, men i al hemmelighed" (7, 10). Hvorfor sagde Jesus, at han ikke tog af sted, og så besluttede han alligevel at gøre det? Han havde naturligvis hørt fra Faderen. Det ene øjeblik sagde han til sine brødre, "Tiden er ikke inde." Og så efter en dag, en time, eller måske øjeblikkeligt, sagde Faderen, "Nu er det tiden, den rigtige sæson, det rigtige øjeblik. Gå."

Jeg ønsker ofte, at tage mine egne beslutninger i livet, i stedet for at underkaste mig Guds veje. Vi er kaldet til at være afhængige af ham, at søge hans vejledning, at vente på hvad han siger om store beslutninger i livet. Men når vi gør det, kan vi føle os trængt. Af og til gennem årene, har jeg sagt til min kone, "Nogle gange tror jeg, det er nemmere ikke at være en kristen. Gid jeg ikke skulle afklare dette med Gud." Jeg har misundt dem, som bare kunne søge de jobs, de ville; dem som ikke skulle betale tiende af deres indkomst og dem som bare kunne flytte hvorhen de havde lyst.

Jeg tænker, at jeg ikke er den eneste, der har haft disse tanker. At underkaste vores liv til Guds vilje og ledelse er et offer. Men fordelene er utallige. Det holder os ude af en masse problemer, smerte og hjertesorg. Desuden betyder det, at vente på Gud, at blive bevæget ind i noget nyt og forfriskende, som vi aldrig selv havde fundet på. At lytte til Gud er ikke kun klogt, det er livgivende. At få vores hjerter justeret ind med hans, giver os hans kraft til hvad som helst. Ikke alene det, vi ser også hans riges formål blive opfyldt i os. Intet fornyer et liv mere end det!

Den anden forhindring til et fornyet liv er et bittert hjerte, som beklager sig.

Nogle af løvhyttedeltagerne i Jerusalem afskar sig selv fra Jesu løfter på grund af deres bitterhed. "Nogle sagde: »Han er en god mand.« Andre sagde: »Nej, han fører folket vild"(7, 12). Hvad var Jesu respons på det?

Det var den samme reaktion, som Gud havde overfor Israel, når de beklagede sig i ørkenen. Denne generation var også tørstige, bogstavelig talt dehydrerede og havde brug for vand. Og de begyndte at brokke sig: "Men folket tørstede efter vand, og de gav ondt af sig mod Moses og sagde: »Hvorfor har du ført os op fra Egypten, så du lader os og vores børn og vores kvæg dø af tørst?« Moses råbte til Herren: »Hvad skal jeg stille op med dette folk? Nu stener de mig snart!« Da sagde Herren til Moses: »Tag nogle af Israels ældste med dig og gå frem foran folket! Tag den stav, du slog på Nilen med, i din hånd og gå! Dér, på klippen ved Horeb, vil jeg stille mig foran dig. Når du slår på klippen, strømmer der vand ud af den, så folket kan drikke.« Det gjorde Moses for øjnene af Israels ældste" (2. Mos. 17, 3-6).

Detaljerne i denne hændelse – og Guds omsorg for sit folk bliver gentaget ved Jesu offer. Kristus er den klippe, som blev slået for vore overtrædelser, da vi vandrede fortabte rundt. Og han er det Levende Vand, som bevarer og opretholder os. Paulus siger, "Det skal I vide, brødre... (alle) drak den samme åndelige drik – for de drak af en åndelig klippe, som fulgte med, og den klippe var Kristus" (1. kor. 10, 1 og 4).

Hændelsen i ørkenen demonstrerer hvad Jesus gør for folk der brokker og beklager sig. Han tager deres straf på

sig. Han siger, "Jeg tager deres fordømmelse på mig, jeg vil blive pisket, jeg vil bære deres synd på min ryg, jeg vil blive naglet til korset i deres sted – alt for at de kan modtage overflod af liv."

Men der er stadig kristne som mister denne forunderlige gave, fordi de holder fast i bitterhed. I det næste vers siger Paulus, "Og alligevel fandt Gud ikke behag i ret mange af dem. De blev jo slået ned i ørkenen. Derved blev de advarende eksempler for os" (10, 5-7). Vores liv kan visne hen i bitterhed, eller de kan blive fornyet ved den vidunderlige nåde, som Gud tilbyder os – det er vores valg. Men hans løfter om liv er der stadig som et tilbud til os. Når vi tillader ham at trykke på opdater-knappen for os, så vil al bitterhed, klagen og fortrædelighed forsvinde – og han erstatter det med fornyet liv.

Den, for mig, sørgeligste forhindring, som holder Guds folk fra Guds opdater-knap, er frygt.

Selvom festivaldeltagerne troede på Jesus, var de bange for at sige det. "Ingen talte dog offentligt om ham af frygt for jøderne" (Johs. 7, 13). Når du er bundet af frygt, har du modstand på at gå i tro. Du begynder at tænke, at du ikke er værdig til fornyelse. Men Jesus har et middel mod din frygt. Da alle andre på festivalen skjulte deres tro, så stod han op og erklærede, "Denne flod af Levende Vand kan ikke stoppes. Den flyder der, hvor min Far bestemmer det. Og hvis nogen tror på mig, vil dette vand være livgivende. Det vil flyde ud af ham som en strøm, og vise vores himmelske Fars godhed."

Når vores frygtsomme hjerte er fornyet, vil vi få frimodighed: "Alt formår jeg i ham, der giver mig kraft" (Fil. 4, 13). Mange kristne kender dette vers som et værdifuldt løfte. Men det er mere end det – det er en realitet. Vi skal ikke præstere frimodighed for at vidne om Jesus; han giver den. Faktisk får han den til at flyde over i os. Når vi er blevet fornyet ved hans Ånd, behøver vi ikke spekulere på, om vi har kraften til at tale for ham. Ånden vil boble op i os, så vi slet ikke kan lade være med at tale!

Hvordan påvirker Guds fornyelse af os vores liv?

Det sker på to måder: (1) *fornyelse af omstændighederne* og (2) *grundlæggende fornyelse*. Når Gud fornyer vores omstændigheder, ændrer han gamle handlemønstre, som kan være i vores ægteskaber, vores økonomi, vores arbejde. Hvis vi eksempelvis har fået økonomiske problemer og befinder os i en ond gældsspiral; så kan han forny os, ved at vise os vores usunde forbrugsmønstre og overbevise os om at ændre dem. Han leder os måske til at søge økonomisk rådgivning, som kan hjælpe os med at blive fri af disse mønstre, og lære os at blive vise forvaltere.

Eller han ønsker måske at sprænge gamle mønstre i vores ægteskab, mønstre som gør, at vi sidder fast i hård, ukærlig adfærd. Hvor mange ægtefolk siger til hinanden, "Du er altid sådan," eller "Det gjorde du for fem år siden." Eller "Du ændrer dig aldrig." Det vigtige spørgsmål til alle par er, "Hvordan kan jeg tro det bedste om min ægtefælle og stadig håndtere vores problemer på en realistisk måde?" Det begynder med opdater-knappen. Meget få problemer i relationer er løst på kort tid; de fleste kræver omsorgsfuld nåde hver eneste dag. Jesus er parat til at forny os med overvældende nåde hver gang vi behøver det.

Disse fornyelser har med vores omstændigheder at gøre. Hver er så grundlæggende fornyelse? Den går op over vores omstændigheder for at forny og forfriske vores sjæl, vores liv, vores indre menneske. Denne slags fornyelse flyder ikke kun ind i os, den flyder ud af os. Den fylder os med glæde over vores ægteskab; giver os glæden ved give og ved at give tiende; giver håb, mod og energi til at være i vanskelige relationer.

Kort sagt, så får grundlæggende fornyelse os til at deltage i alle livets aspekter med Jesus. Den rører vores hjerte til at sige, "Jeg lever, og jeg frygter ikke dagen. Jeg fryder mig over at følge Jesus. Han har gjort mig frimodig, ikke frygtsom. Herre, lad mig bruge denne vældige overflod af liv for dig! Led mig, hvor du ønsker, jeg skal gå, i dag."

Hvad flyder ud fra dig lige nu? Vantro, klagen og frygt? Eller tro, håb og kærlighed? Præcis som han gjorde ved Løvhyttefesten i Jerusalem, så råber Jesus til dig, får at få dig til at komme til ham med din vantrø, bitterhed og frygt. Han ønsker, at erstatte det hele med tilfredshed og flytte dig fra tomhed til fylde. Han har lovet, "Den, der tror på mig, skal det gå, som Skriften siger: ›Fra hans indre skal der rinde strømme af levende vand‹" (Johs. 7, 37-38). Amen! ?

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/12776/>